

faste Lokaler, som til Stadighed ere tilgængelige for Foreningens Medlemmer“. Derved føres disse Foreninger med faste Lokaler til Raadighed ind under Indenrigsministerens Afgørelse, saa at de ikke regnes med i Antallet af Beværtninger beregnet efter § 6.

Kun et Punkt endnu skal jeg gøre opmærksom paa. Det er Forstaaelsen af de Bestemmelser, som gælde med Hensyn til Aldersgrænsen 18 Aar. Der har i Udvalget været rejst det Spørgsmaal, om ikke Beværterne i alt for mange Tilfælde vare udsatte for at blive dømt, selv om de intet ondt havde begaaet. Man har nemlig sagt: Det kan hænde, at en Familie kommer ind paa en Beværtning, der er en ældre Mand med, han rekvirerer Varerne, Værten spørger, om de yngre, han har med sig, nu ogsaa ere over 18 Aar, og han svarer ja, men dette er ikke rigtigt. Man har været bange for, at der saa skulde hvile et Ansvar paa Værten. Dette er imidlertid aabenbart ikke Tilfældet. Naar Værten paa denne Maade har erkendt sig og har gjort sin Pligt, kommer Ansvaret for, at vedkommende Lovbestemmelse er overtraadt, til at hvile paa den eller dem, der omgaa Sandheden, og ikke paa Værten.

Flere Ting tror jeg ikke, det er fornødent at fremdrage for Tingets Medlemmer. Jeg skal slutte med at udtale min Glæde over den enstemmige Tilslutning, Ændringsforslagene have faaet i Udvalget, og min Glæde over, at der saaledes er Udsigt til, at vi i Dag kunne faa denne Lov, der nu adskillige Tider igennem har været behandlet her i Tinget, enstemmigt vedtagen i dette Ting. Jeg haaber, der derved maa skabes Betingelser for, at den inden Samlingens Slutning kan blive til Lov i Kraft af Landstingets Vedtagelse.

Ordføreren (Kvist): Som allerede udtalt ere samlige de her foreliggende Ændringsforslag stillede af Ministeren og tiltraadte af Udvalget. Jeg kan derfor indskrænke mig til paa Udvalgets Vegne at anbefale samtlige 22 Ændringsforslag til Vedtagelse her i Tinget. Angaaende det enkelte Forslag, Ministeren omtalte, nemlig Ændringen til § 21, skal jeg blot sige, at naar der i Udvalget er Enstemmighed om dette, er det i Overensstemmelse med de Udtalelser, der bleve fremsatte her i Tinget ved anden Behandling fra forskellige Sider, blandt andet ogsaa fra min Side, og naar jeg har kunnet gaa med til denne Udvidelse af Ministerens Bemyndigelse til

at give Bevillinger til Foreninger, staaer det i Forbindelse med den Ændring, som blev vedtagen ved anden Behandling, og som gik ud paa, at disse Bevillinger kun gælde for 5 Aar. Det er altsaa efter min Mening en Overgangsbestemmelse, man her indfører, som vistnok er naturlig.

Meyer: De Ændringsforslag, der ere stillede til Sagens tredie Behandling, ere i alt Fald for eet Punkts Vedkommende en betydelig Forbedring, som jeg mener vi kunne hilse med Glæde, fordi der derved øves Retfærdighed mod Beværterstanden. Derimod kunde jeg have ønsket, at der paa et Par andre Punkter havde været noget mere Hensyntagen f. Eks. lige overfor Spørgsmaalet om de under-18-aarige, som have besøgt Beværtningssteder, hvor Værten har skænket for dem. Jeg kunde have ønsket, at man der havde noget større Klarhed over Værtens Skyld. Det er ikke lykkedes at faa det lovformet, men det er jo muligt, at der i saa Henseende vil blive fortolket ud fra humane og retfærdige Grundsætninger, og det haaber jeg i Henhold til, hvad den højtærede Minister har udtalt tidligere.

Endelig kunde jeg have ønsket, at man havde stillet Beværterne en lille Smule heldigere med Hensyn til Gentagelsesbøder, naar de ere blevne dragne op i Retten, og man har noteret dem for Nattesæde og lignende. Jeg kunde ønske, at man da ikke var gaaet saa voldsomt til Værks, at man efter tredie Gang at have straffet en Beværter paa anførte Maade vil fratage ham hans Borgerskab. Det kan være ganske uvæsentlige Ting, som foreligge. Der kan ogsaa tænkes at være Trakasserier fra en Ordenshaandhævers Side, som kunne ramme den ene Værtshusholder stærkere end den anden. Den Vilkaarlighed ønsker jeg udtagen af Lovforslaget, men ogsaa paa dette Punkt haaber jeg, at Loven maa blive fortolket human.

Lange: Jeg skal tillade mig at anbefale mine nærmeste Meningsfæller at vedtage Lovforslaget, som det nu foreligger til tredie Behandling. Forholdet er jo for Resten saadant, at man ogsaa overfor dette Lovforslag er stillet frit. Man har kritiseret mig lidt, fordi jeg ikke fastholdt en Del af de Ændringer, jeg foreslog til forrige Behandling, men jeg har ikke villet gøre det, fordi Afstemningen over dem faldt saaledes, at jeg mente, det var unyttigt at opstille dem igen. Men idet jeg først takker den højtærede Minister